

Munk-Poulsen: Den ærede Ordfører (Mortensen) sagde, at han godt kunde tænke sig Ordet Hjem brugt i endnu videre Udstrækning, helt ned til Straffehjem; der er altsaa ingen Grænser for, hvor langt vi kan komme, og det bevirker, at jeg yderligere paa det mest indtrængende vil fraraade Udtrykket Aandssvagehjem. Derimod vil jeg anbefale at stemme for Ordet Asyl, og skulde det ikke lykkes at faa denne Betegnelse vedtaget, bliver vi ved det Navn, som er i Forvejen. Man bør absolut ikke bruge Udtrykket Aandssvagehjem for ikke at komme videre paa denne Bane.

H. P. Hansen (Randers Amts 1ste Valgkreds): Det ærede Medlem fra Nørresundby (Nørgaard) fremsatte den Bemærkning, at mine Udtalelser var alt for skarpe. Det er jo en Skønssag. Da det ærede Medlem under Finanslovbehandlingen behandlede den højtærede Kultusminister, syntes han sikkert ikke, at hans Bemærkninger var alt for skarpe. Det syntes jeg, men jeg undlod at sige det, fordi det ikke kom mig ved.

Den ærede Ordfører (Mortensen) sagde, at han i mit Sted vilde have holdt den Tale, som jeg nu holdt, enten ved første eller tredje Behandling. Men jeg kunde ikke have holdt den ved første Behandling, da vi den Gang ikke havde haft Samraad med Arkitekten. Og naar den højtærede Formand finder, at jeg kan holde den her ved anden Behandling, antager jeg, at ogsaa den højtærede Ordfører kan være tilfreds.

Til den højtærede Minister vil jeg sige, at det er vistnok rigtigt nok, hvad Ministeren sagde, at den paagældende Arkitekt anses for en meget dygtig Arkitekt, ja, der siges en af vore dygtigste Arkitekter. Jeg har hørt sige, at den vedkommende Arkitekt skal være overordentlig dygtig som Kunstner. Det skal jeg aldeles ikke bestride, det har jeg ikke haft nogen Lejlighed til at gøre mig bekendt med, og det mangler jeg rimeligvis ogsaa Forudsætninger for at bedømme; men her er der Spørgsmaal om, hvorvidt den vedkommende Arkitekt har været dygtig ved Udarbejdelsen af det Projekt, der foreligger. Og i alt Fald paa det Omraade, der har været drøftet i Udvalget, tør jeg vove at paastaa, at det er aldeles umuligt at faa Øje paa nogen virkelig Dygtighed. Og det gælder ikke alene for mit Vedkommende, men det gælder for et meget betydeligt Antal Udvalgsmedlemmer, hvilket bevises

□

gennem de meget forsigtige Udtryk i Betænkningen. Det er Udtryk, der er valgte, om jeg saa maa sige, efter megen Overvejelse, de er vendte og drejede og vragede og atter taget gyldige og fundet rigtige o. s. v. Det er gaaet saaledes, at vi, der havde ønsket at faa præciseret, hvad der virkelig var foregaaet, lod os efterhaanden tale til Rette, saaledes at man til Nød kunde finde sig i det, der kom til at staa i Betænkningen, men det affholder mig sandt for Dyden ikke fra her fra Folketingets Talerstol at sige, hvad der er min personlige Mening. Ministeren siger, at han selv har valgt Arkitekten. Det glæder mig for saa vidt at høre; men jeg maa saa sige, at der har Ministeren efter min Mening ikke været ganske heldig. Det havde maaske været heldigere, om Ministeren havde kendt noget til, at den vedkommende Arkitekt er kommet, om jeg saa maa sige, noget uheldigt fra sine Foretagender. Og naar det er saaledes, forstaaer jeg ikke, at den højtærede Minister ikke kunde prøve en anden Arkitekt. Thi det, der foregik i det Tilfælde, som jeg hentyder til, og som den højtærede Minister jo synes at forstaa, er dog virkelig af en saadan Art, at det meget vel kunde begrunde, at den højtærede Minister i dette Tilfælde vilde forsøge med en anden Arkitekt. Jeg skal naturligvis indrømme, hvad Ministeren sagde, at denne Arkitekt ikke gør sig i Diskussionen. Men er det nu ikke saadan med Arkitekter, som det er med almindelige Mennesker, at man bliver veltalende, naar man taler om noget, man forstaaer? Den ærede Arkitekt var aldeles ikke veltalende i Udvalget. Vi, der sad og hørte paa det, havde det Indtryk, at det var, fordi han ikke forstod det. Nu ved jeg ikke, om vi, der sad og hørte paa det, ganske mangler Evne til at forstaa den Situation, vi var i, eller om den højtærede Minister, der ikke var til Stede, har bedre Betingelser for at vurdere, hvad vi maatte anse for at være ret og uret, vrangt og uvrangt af det, der foregik i Udvalget. Naar den højtærede Minister henstillede til mig at vente med at kritisere Arbejdet, indtil det var færdigt, saa vil jeg sige, at det Arbejde, der da forelaa, nemlig Tegningerne, var jo færdige. Det var Tegningerne, der undersøgtes og diskuteredes i Udvalget, det er Tegningerne, jeg har talt om i Dag. Og det er paa Grundlag af de foreliggende Tegninger, Planer o. s. v., at jeg har udtalt min store Bekymring for, hvorledes det vil gaa med dette Foretagende, før det bliver fær-